

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010064
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3816010064.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

Y. T.

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom T. L., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/15/2016-209 zo dňa 18.05.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/15/2016-209 zo dňa 18.05.2016 bol obžalovaný Y. T. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 15. októbra 2015 v čase približne o 16.00 hodine cez uzatvorenú neuzamknutú bráničku bez súhlasu a povolenia poškodenej T. T. vstúpil na riadne oplotený pozemok rodinného domu č. X na ulici L. V. v L., kde bol ihneď upozornený synom poškodenej J. T., aby pozemok opustil, napriek tomu sa pokúšal vojsť do rodinného domu, v čom mu J. T. zabránil, na pozemku zotrval asi desať minút a až po ich vzájomnej potýčke obžalovaný preskočil plot a ušiel z pozemku, pričom svojím konaním poškodenej nespôsobil žiadnu škodu.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/117/2015 zo dňa 03.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2016, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojim odvolaním napadol obžalovaný. Toto zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V dôvodoch uviedol, že so starou mamou sa rozprával o jeho zotrvaní v dome, aj na jej žiadosť jej odovzdal kľúče. Nebola to vyhrotená konverzácia, s tým, že sa o tom ešte budú rozprávať. Mali rozdielne názory na život. Bolo mu však potom odopreté sa s ňou rozprávať a riešil to iba J. T.. Výpoveď poškodenej nehodnotil súd v celom kontexte. Svojím konaním nespôsobil žiadnu škodu poškodenej. Jeho odsúdenie sa mu javí ako nespravodlivé a trest prísny. Žiada, aby súd využil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu, ak neakceptuje jeho námietky na vylúčenie jeho viny.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, teda výroku o vine a treste, odvolanie obžalovaného navrhla preto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na

podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V odvolaní obžalovaného namietanej skutočnosti, že sa so starou matkou rozprával len o jeho zotrvaní v jej dome nevyhrotenu konverzáciou, s tým že sa o tom ešte budú rozprávať, odvolací súd uvádza nasledovné.

Svedkyňa a poškodená T. T. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že obvinenému po problémovom spolužití s ním, kedy fetoval a nepracoval uviedla, že si neželá, aby býval v jej dome a zdržoval sa na jej pozemku, aby sa teda odsťahoval a vzala mu kľúče od domu. Následne dva dni nebola doma a poverila svojho syna J. T., aby obžalovaného vysťahoval, čo aj jej syn urobil. Potom sa dozvedela, že sa obžalovaný do jej domu a na pozemok napriek jej zákazu vrátil. Jej výpoveď potvrdil aj svedok J. T..

Aj samotný obžalovaný potvrdil, že starej matke odovzdal kľúče po tejto ňou vyslovenej požiadavke, že si neželá, aby sa u nej na pozemku zdržoval, či v dome býval. Muselo mu byť preto jasné, že ak sa do domu, resp. na pozemok svojej starej matky vráti, aké následky to bude mať. Želanie jeho starej matky mu bolo následne opakovane interpretované aj svedkom J. T., nemohol mať preto o vôli svojej starej matky žiadne pochybnosti. Vziať si svoje veci mu bolo navyše J. T. umožnené, napriek tomu sa do domu vrátil a prespal tam, až do zadržania hliadkou polície.

Správne preto prvostupňový súd vyhodnotil obsah výpovedí poškodenej T. T. v kontexte s výpoveďou svedka J. T. a ostatných dôkazov a na tomto základe správne vykonaného dokazovania aj uznal vinu v celom rozsahu.

K obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že svojim činom nespôsobil poškodenej žiadnu škodu, je potrebné uviesť nasledovné. Trestný čin podľa § 194 Tr. zák. nevyžaduje spôsobenie škody, keďže ide v tomto prípade o porušenie základného ľudského práva - práva na slobodu obydlia, chráneného Ústavou SR.

Škodou podľa § 124 ods. 1 Tr. zák. je však nielen ujma na majetku alebo právach poškodeného, ale aj jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom. Je preto v súvislosti s uvedeným ustanovením nesporné, že obžalovaný sa trestného činu dopustil voči svojej starej matke, a to nie po prvýkrát a aj z jej emotívnej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jej zrejma citová ujma jeho konaním ako osobe, ktorá ho vychovala, bola spôsobená.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Za trestný čin podľa § 194 ods.3 Tr. zák. hrozil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere od 3 do 8 rokov. Súd prvého stupňa správne ustálil prevládajúci pomer priťažujúcich okolností a aplikoval potom aj ustanovenia § 38 ods.5 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák. Následne uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, teda na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, za súčasného zrušenia výroku o treste vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/117/2015. Takýto trest aj odvolací súd považuje za primeraný a zákonný a zohľadňujúci osobu obžalovaného, ale aj všetky okolnosti prípadu .

Odvolací súd po preskúmaní postupu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu nedospel k záveru, že by obžalovaný vzhľadom na okolnosti prípadu a jeho pomery spĺňal podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Uložený trest sa nejaví byť pre tohto páchatel'a neprimerane prísny. Obžalovaný sa trestnej činnosti voči svojej starej matke dopustil opakovane, z čoho je zrejma jeho nepoučiteľnosť a navyše bol v čase skutku v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu iného trestu odňatia slobody, ktorý taktiež nemal na neho žiaden prevýchovný vplyv. Obžalovaný J. T. teda zjavne nevyužil dobrodenie zákonodarcu, ktoré mu bolo poskytnuté podmiennečným prepustením z posledného výkonu trestu odňatia slobody. Jeho povinnosťou bolo viesť riadny život a vyvarovať sa akéhokoľvek protiprávneho konania. S poukazom na uvedené je potrebné na neho vplývať prísny prevýchovný trestom.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, správne ho súd prvého stupňa pre výkon uloženého trestu zaradil do stredného stupňa stráženia. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.